

Kaptan Ve Tanrıça

– Mikail Dede · 20 Temmuz 2016

Akdeniz'in kumsallarında

bir kadın, bir tanrıça

ve gergin bakışları, gözleri bir şaheser

bedeni mükemmellik abidesi...

Ve

fırtınaya kapılmış bir kaptan

adam sessiz ve alıngan

kadın, tatlı ve cazibeli Afrodite...

Kaptanın

son yolculuğu Akdeniz üzerinde

fakat şimdi o kadına tutkun...

Kadın aydınlık değil... o karanlığın kraliçesi

ve günahların yolcusu

açık denizde, denizcilerin kabusu

buğday sarısı saçlar ve manolya kokulu beden

eşit pişmanlıklara...

Bürünmüş alacakaranlığa, sarmış akılları tanrıça

sarmalanmış ruhlara, yılan gibi denizin zifiri gecesinde...

Benimsin, tanrıça, benimsin ufuksuz mavi gibi

kaçış yok, yayılmış mehtap, duvar olmuş bedeniyle

gözyaşlarından gözlerim kör ve titreyen ellerim

... sabırsız

Rüya değil olanlara

yaz yağmuru altında yakamozların loş ışığında

deniz güllerinin kıskançlığı arasında, şahit martılar

hüzünlü şarkılarla dolu bir meşeden

güvertesi yosun tutmuş gemi...

Kaptanın tek zaafı ela gözlü kadın

bu ıssız adam

tüm kasırgaları hiçe saymış

tanrıçasını fethetmek tek hedefi

onu o narin şeytani... o melek yüzlü güzelliği...